

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121210353
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8121210353.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX C., právne zastúpeného advokátom JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448 proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 596,03 eura s prísl. takto o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 15Csp/181/2021-118 zo dňa 27.09.2022 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 15Csp/181/2021-150 z 26. 01. 2023

rozhodol:

Mení rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom vo výroku I. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 150 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamieta.

Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v spojení s dopĺňacím rozsudkom rozhodol takto:

„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 610 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, počítaných zo sumy uvedenej vo výroku I. tohto rozsudku, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamieta.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu doručenou 01.12.2021 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť mu primerané finančné zadostučinenie vo výške 1 596,03 eura a nahradiť trovy s konaním mu vzniknuté. V konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Csp/46/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia, určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky bol ako žalobca v postavení spotrebiteľa voči žalovanému úspešný. Rozsudkom Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/46/2018, zo dňa 18.02.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8CoCsp/27/2020 zo dňa 31.05.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 01.07.2021 súd rozhodol, že žalovaný je povinný vydať mu bezdôvodné obohatenie vo výške 996,03 eura s 5 % úrokom z omeškania

ročne od 29.04.2018 do zaplata a určil, že zmluvná podmienka: „poplatok za uzatvorenie zmluvy 1,500,- Sk uvedený v bode 6 Zmluvy o revolvingovom úvere č. z 28.10.2005 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná. Ako spotrebiteľ si preto uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie za porušenie jeho spotrebiteľských práv, ktoré bol nútený brániť v základnom konaní. Mal za to, že primerané finančné zadosťučinenie má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy, zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje nárok spotrebiteľa vo výške priznaného primeraného finančného zadosťučinenia proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie. Podľa žalobcu vo veciach, v ktorých je predmetom konania primerané finančné zadosťučinenie je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky zadosťučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo chcel obohatiť. Podľa žalobcu žalovaný nielenže v zmluve, ktorú s ním uzavrel t.j. v zmluve o Revolvingovom úvere č. 800001306 z 25.10.2015 používal neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa o 996,03 eura. Zo strany žalovaného jednalo sa o viacnásobné porušenie spotrebiteľského práva. Uviedol, že čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je podľa neho potrebné poukázať na „zásadné Uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/53/2016 zo 04.10.2016“. Odkázal taktiež na ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, ktoré majú podporovať ním kvantifikovanú výšku žiadaného primeraného finančného zadosťučinenia.

Súd prvej inštancie konštatoval, že proti súdom vydanému platobnému rozkazu pod sp. zn. 15Csp/181/2021 z 09.12.2021, ktorým súd žalobe vyhovel podal žalovaný odpor, v ktorom uplatňovaný nárok poprel, majúci za to, že spôsob odôvodnenia uplatneného nároku na primerané finančné zadosťučinenie nemá skutkové ani právne opodstatnenie, oporu v zákone, okrem citácií súdnych rozhodnutí z iných skutkovo a právne nesúvisiacich vecí žalobca neoznačil žiadnu skutočnosť, ktorá by jeho nárok individualizovala s ohľadom na konkrétne okolnosti tak, aby primeranosť nároku akýmkoľvek spôsobom odôvodňovala. Žalobca neodôvodňuje žalovaný nárok konkrétnymi okolnosťami, ale všeobecnými a vecne nesúvisiacimi odkazmi na iné rozhodnutia. Žalovaný navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Z vykonaného dokazovania zistil súd prvej inštancie skutkový stav, podľa ktorého Okresný súd Prešov v konaní 19Csp/46/2018 rozsudkom zo dňa 18. februára 2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 01.07.2021, vo veci žalobcu A. B. proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 996,03 eura spolu s 5% úrokom z omeškania. Súd určil, že zmluvná podmienka poplatok za uzatvorenie zmluvy 1500 SK uvedená v bode 6 zmluvy o revolvingovom úvere číslo 800013036 z 28.10.2005 uzavretej medzi stranami sporu je neprijateľná a priznal žalobcovi vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V dôvodoch tohto rozsudku bolo uvedené, že v zmluve, nárok z ktorej bol predmetom konania, t. j. v zmluve o revolvingovom úvere č. 8000013036, nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov, preto je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca preto dôvodne žiadal bezdôvodné obohatenie 996,03 eura. Rozhodnuté bolo taktiež o neprijateľnosti zmluvnej podmienky požiadavky na poplatok, čo súd v činnosti nebankových subjektov mal za absolútne neprijateľné a nedôvodné. Predmetný rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 8CoCsp27/2020 z 09.12.2021.

3. Posudzujúc zistený skutkový stav, citujúc ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1, 2, 3, 4 a ustanovenie § 3 ods. 3 a ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa dospel súd prvej inštancie k názoru, že nárok uplatnený žalobou je dôvodný v rozsahu 610 eur a nie ako žalobca žiadal v rozsahu sumy 1 596,03 eura. Žalobca v konaní bol úspešný, preto má nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ktoré je podľa súdu prvej inštancie potrebné chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa nedopustí v takej intenzite. Podľa súdu prvej inštancie bol žalobca v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 16Csp/41/2016 (zrejme 19Csp/46/2018-pozn. odv. súdu) nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do doby právoplatne skončeného konania. Súd prvej inštancie uviedol, že výška finančného zadosťučinenia závisí od úvahy súdu, za primerané, vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, považoval finančné zadosťučinenie vo výške 460 eur v časti základného konania o bezdôvodné obohatenie. Táto čiastka zodpovedá o niečo menej ako jednej polovici 996,03 eura, ktorú žalobca úspešne proti žalovanému základnom konaní uplatnil a za primeranú mal sumu 150 eur v časti určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky. Žalobca bol podľa súdu vystavený právnej neistote

vo vzťahu ku svojej majetkovej sfére od 28.10.2005 kedy došlo k uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy až do rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 31.05.2021. Priznané zadostučinenie v celkovej výške 610 eur je vyrovnaním ujmy žalobcu, ktorá mu vznikla konaním žalovaného aj určitou satisfakciou za stav, ktorý musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý pri dojednávaní úverovej zmluvy závadne konal. Žiadanú sumu nad 610 eur mal za nedôvodnú a preto žalobu v časti prevyšujúcej 610 eur zamietol.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

4. Proti tomuto rozsudku, jeho výrokom I. a II., podal žalovaný odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ Civilného sporového poriadku žiadajúc, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie, alebo aby ho zmenil a žalobu zamietol. Podľa žalovaného rozsudok je nezákonný pre nepreskúmateľnosť, absenciu dôvodov ktorými by súd mal odôvodniť sumu, zaplataenie ktorej žalovanému uložil. Popri zjavnej neprimeranosti je podľa žalovaného dôležité, že v konaní neboli tvrdené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by mali odôvodniť žiadanú čiastku. Pokiaľ súd odkázal na to, že žalobca bol vystavený právnej neistote vo vzťahu ku svojej majetkovej sfére, poukázal na to, že absentovalo akékoľvek tvrdenie a dôkazy o uvedenom závere súdu. Záver súdu je v logickom rozpore už len s tým, že údajná právna neistota žalobcu trvala do roku 2016 bez toho, aby ju žalobca vôbec vnímal a neuplatňoval žiadne prostriedky voči nej. Nie je tiež zrejmé na základe čoho súd dospel k záveru o právnej neistote prijatím pôžičky od žalovaného v roku 2005, čo sa prejavilo zvýšením jeho majetkovej sféry. Čo sa týka výšky priznaného zadostučinenia, poukázal na to, že táto výška nesmie byť nepreskúmateľnou ľubovôľou súdu vymykajúcou sa akejkolvek kontrole, nie je možné priznávať neprimerané či dokonca premrštené sumy, ktoré by vo svojich dôsledkoch viedli k bezdôvodnému obohacovaniu sa.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že podľa neho rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa atribúty jasnosti, stručnosti a zrozumiteľnosti. Sudca sa jednoznačne vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného a jednotlivé dôkazy vyhodnotil podľa svojej úvahy. Pokiaľ by súd pripustil argumentáciu žalovaného, popretá by bola samotná podstata a zmysel inštitútu primeraného finančného zadostučinenia podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Pre vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie postačujúca je už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť spôsobiť ujmu) a nie jej samotný vznik. V tejto súvislosti poukázal na to, že žalovaný sa nie len pokúsil na jeho úkor obohatiť, ale sa aj skutočne obohatil, on bol nútený požiadať súdnu moc o pomoc na zjednanie nápravy. Intenzita porušenia spotrebiteľského práva je daná rozsudkom vydaným v základnom konaní a je vyjadrená povinnosťou žalovaného vydať bezdôvodné obohatenie s určením neprijateľnej zmluvnej podmienky. Poukázal na to, že rozsudkom vydaným v základnom konaní a jeho odôvodnením je definované po stránke kvalitatívnej a kvantitatívnej porušenie spotrebiteľského práva a súd konajúci o primeranom finančnom zadostučinení môže dôjsť k iným záverom ohľadne rozsahu porušenia spotrebiteľského práva ako bol tento zistený v základnom konaní, teda nie je oprávneným revidovať právoplatný rozsudok. Podľa žalobcu aj bez stanovenia kritérií výšky primeraného finančného zadostučinenia treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi a jednak ho treba chápať aj ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite a ak sa dopustí, tak nesie riziko neúspechu a sankcie vo forme primeraného finančného zadostučinenia.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) subjektom k tomu oprávneným (§ 359 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok v spojení s doplniacim rozsudkom, ako aj konanie rozhodnutiu súdu prvej inštancie predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 nasledujúcich CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario). Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli, ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 26.05.2023 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o neexistencii podmienok pre potvrdenie, ale ani pre zrušenie napadnutého rozsudku, preto ho vo vyhovujúcom výroku zmenil.

7. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie, skutkového záveru, ku ktorému z vykonaných dôkazov došiel je zrejmé, že žalobca v pozícii žalujúcej strany zo statusom spotrebiteľa bol v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Csp46/2018 o vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky úspešný. Rozsudok vyhlásený v predmetnom konaní 18.02.2020 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 31.05.2021 v konaní vedenom pod sp. zn. 8CoCsp/27/2020. Súdom bolo rozhodnuté, že žalovaný je povinný žalobcovi vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 996,03 eura s 5% úrokom z omeškania ročne od 29.04.2018 do zaplatenia pričom bolo taktiež určené, že zmluvná podmienka v zmluve o revolvingovom úvere č. 8000013036 z 28.10.2005, poplatok za uzatvorenie zmluvy 1 500 eur z bodu 6. tejto zmluvy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Výsledok súdneho konania o žalobcom uplatnenom nároku jeho úspech v konaní bezpochyby zakladá právo na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Podľa poslednej vety ods. 5 tohto zákonného ustanovenia spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Vychádzajúc z textu tohto zákonného ustanovenia, jazykovo-gramatického výkladu predmetnej právnej normy a toho, že ak nie sú závažné dôvody pre to, aby bol slovnému textu daný iný význam, má sa výrazom použitým v právnej norme prisúdiť taký význam, aký má v zmysle právneho jazyka, je potrebné konštatovať, že úspešným uplatnením práva spotrebiteľom je daný základ pre priznanie finančného zadosťučinenia.

8. Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. Všeobecnou právnou zásadou vlastnou európskej právnej kultúre je princíp primeranosti, ktorý zvolil zákonodarca aj k zadosťučineniu, na ktoré má mať spotrebiteľ úspešne sa domáhajúci ochrany svojho práva spotrebiteľa nárok, je preto na súde, ktorý je orgánom s právomocou normou vyložiť a poskytnúť ochranu subjektívnemu právu, vyhodnotiť v konkrétnych súvislostiach primeranosť požiadavky spotrebiteľa.

9. Zadosťučinenie je slovo prevzaté z latinského výrazu satisfactio, v ktorom „satis“ znamená „dost“ a „facere“ znamená „činiť“ (podľa Stručného etymologického slovníka slovenčiny „činiť“ znamená konať, robiť, urobiť, t.j. urobiť za dost). V právnej teórii základ dania zadosť spočíva vo vyrovnaní pomerov, ktoré boli narušené a ktoré je nutné opätovne uviesť do rovnováhy nie len reštitučným obnovovacím nárokom. Zadosťučinenie je tak nárokom, ktorým sa reparujú ujmy nemateriálnej povahy. Tento aspekt vychádza z podstaty tohto nároku, nie je preto možné pri rozhodovaní o ňom brať zreteľ na materiálne prvky. Jeho podstatou nie je sankčná povaha, aj keď zaplatenie, keďže zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. má byť finančné a každé zaplatenie predstavuje finančný úbytok v aktívach osoby, voči ktorej nárok smeruje. Na účely sankcionovania je totiž administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí 30Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu-voľný preklad odvolacieho súdu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český a slovenský systém je iným, je však kontinentálnym systémom.

10. Vychádzajúc z predpokladov uvedených v predchádzajúcom bode tohto rozsudku bolo potrebné posúdiť v konkrétnych skutkových okolnostiach žalobou kvantifikovaný nárok.

Odvolací súd má za to, že nepriaznivý dôsledok finančného zadosťučinenia musí zodpovedať povahe súkromného práva pričom v súkromnom práve sankcia nie je trestom ani inštitútom nahrádzajúcim iné právne inštitúty. V konkrétnom súdenom prípade neboli tvrdené a z dôkazov ani nevyplývali žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie zadosťučinenia vo výške, akú za primeranú mal žalobca, ale ani vo výške akú za primeranú mal súd prvej inštancie.

Kritériom kvantifikácie by mali byť podľa odvolacieho súdu najmä okolnosti, za ktorých k porušeniu došlo, ich dosah na sféru individuálnych preferencií spotrebiteľa, ako aj závažnosť porušenia práv spotrebiteľa. Primerané finančné zadosťučinenie navyiac vo všeobecnej rovine nemá nahrádzať ani iné právne inštitúty, najmä nie náhradu škody alebo bezdôvodné obohatenie.

11. Žalobca, právne zastúpený, domáhajúci sa primeraného finančného zadosťučinenia, k žiadanej sume, jej dôvodom, odkázal len na tzv. trend v rozhodovacej praxi rozhodnutí Krajského súdu v Prešove, zdôrazňujúc, že prevažujú rozhodnutia, v ktorých bolo priznané finančné zadosťučinenie vo výške v akej bola snaha dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť.

12. Žaloba je, čo sa obsahu týka, úkonom, ktorým žalujúca strana vymedzuje subjekty, predmet a obsah žalobou začatého konania. Právom žalujúceho je, vyplýva to z článku 46 ods. 1 Ústavy SR domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na súde. Žalobou môže uplatniť skutočnosť, ktorým hmotné právo prisudzuje právny význam. To, či bude úspešným, závisí od toho, či sa logická štruktúra príčin a následkov, ktoré on sám podkladá za skutkový dôvod svojho nároku zhoduje so štruktúrou príčin a následkov, ktoré upravuje zákon a od toho, či tvrdené skutočnosti preukáže.

13. Zo žaloby nevyplýva skutočnosť, ktorú za zásadnú, ovplyvňujúcu kvantifikáciu zadosťučinenia, ku ktorému dospel, mal súd prvej inštancie. V žalobe nie je tvrdené, že by žalobca pociťoval výrazné stresové vypätie, že by bol nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty do doby právoplatne skončeného konania. Táto súdom prvej inštancie vyjadrená hypotéza nezodpovedá tvrdeniu v žalobe, preto sa ani nemohla stať kritériom výšky priznaného zadosťučinenia. Uvedené bolo dôvodom pre to, aby odvolací súd do úvahy súdu prvej inštancie o výške zadosťučinenia zasiahol. Súdom priznané finančné zadosťučinenie spolu vo výške 610 eur, čo malo pozostávať zo sumy 150 eur za časť základného konania o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky a 460 eur za časť základného konania o vydanie bezdôvodného obohatenia nebolo v konkrétnych skutkových okolnostiach žalobcom preukázané a súdom prvej inštancie kvantifikované čiastky neboli podľa odvolacieho súdu ani primerané. Ak suma poplatku za poskytnutie úveru 1 500 Sk nepredstavuje po prepočte na menu euro ani 50 eur, je zjavné neprimerané v tejto časti kvantifikovať sumu zadosťučinenia čiastkou dvojnásobne prevyšujúcou samotnú čiastku poplatku. Rovnako nie primeranou je suma 460 eur za tzv. základné konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré bolo kvantifikované čiastkou 996,03 eura. Sumarizujúc tvrdenia žalobcu, skutkové okolnosti, dospel odvolací súd k záveru o tom, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, nesprávne ho ale právne posúdil, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 388 CSP vo vyhovujúcom výroku zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 150 eur a v prevyšujúcej časti vyhovujúceho výroku žalobu zamietol. Suma 150 eur je po celkovom zhodnotení veci sumou postačujúcou a je tak primeraným finančným zadosťučinením žalobcu.

14. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie rozhodne aj o nároku o náhradu trov konania na súde prvej inštancie (§ 396 ods. 2 CSP).

15. O nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie, ako aj o nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1, 2 podľa § 255 ods. 1 CSP. Predmetom konania bol nárok na primerané finančné zadosťučinenie, výška ktorého závisela od úvahy súdu. U takéhoto nároku sa strana sporu považuje za plne úspešnú vtedy, ak je úspešná, čo do základu nároku. Nie je totiž možné zaťažiť žalujúcu stranu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu. Žalobca bol v konaní, čo sa týka základu nároku plne úspešný a to tak čo sa týka prvoinštančného, ako aj odvolacieho konania. Preto odvolací súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného aj odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom pri inštancií samostatným uznesením.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolaťel musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).